

NAUJOS PARODOS BERNARDINUOSE

Ugnės Poloudinos fotografijos paroda IŠGYVENTI TĖVYSTĖ

Parodos autorė kviečia žvilgtelti į vaikus auginančių šeimų gyvenimą, kur mažais ir jautriais kasdienos reikalais džiauzoja augantieji ir auginantieji. Gal patyliukais šypsite, kad nuovargyje nesate vieni, o gal iš sustabdytų akimirkų vyniosite istorijas, gal net savo pačių vaikystės prisiminimus. Paroda eksponuojama Bernardinų bažnyčios ilgajame koridoriuje nuo birželio 7 d. iki liepos 23 d.

Bernardinų bažnyčioje vykusio Tapybos plenero „Pradžią“ darbai

Kviečiame į parodą, kurioje bus eksponuojami 2018 m. Vilniaus Bernardinų bažnyčioje vykusio I-ojo Tapybos plenero „Pradžią“ darbai. Atėjo metas šiuos darbus išleisti į pasaulį – atrasti jiems pastovius namus. Viliamės, kad tarp jūsų bus pageidaujančių už auką priimti vieną ar kitą jus patraukusį darbą į savo privačią erdvę. Surinktas lėšas skirtume kitai po šiais skliautais žmonės buriančiai idėjai – meno ir muzikos bibliotekai/skaityklai, kuri įsikurs III aukšte šalia galerijos.

Paroda veiks Bernardinų galerijoje III a. nuo birželio 11 d. iki 30 d.

Tel. pasiteiravimui: +370 650 74189 (Titus).

SAKRALINĖS MUZIKOS KONCERTAS „STABAT MATER“

Birželio 14 d., trečiadienį, 16 val. Gedulo ir Vilties diena atminti kviečiame į ansamblio „Lietuva“ koncertą „Stabat Mater“ Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčioje. Skambės sakralinės muzikos programa, prisodrinta šviesaus skambesio, jautrių išgyvenimų bei profesionalų pripažintų kūrinių. Koncertą atliks valstybinio ansamblio „Lietuva“ choras bei nacionalinių instrumentų orkestras kartu su talentingomis solistėmis Ilona Pliavgo (sopranas) ir Aiste Benkauskaitė (mecosopranas). Dirigentas dr. Egidijus Kaveckas.

Programoje skambės trijų kompozitorių kūriniai, kurie remiasi „Stabat Mater“ sekvencijos tektais – Vytauto V. Barkausko „Stabat Mater“, Giedriaus Svilainio „O quam tristis“ (liet. O ko nuliūdusi) ir G. B. Pergolesi „Stabat Mater“.

NAUJAS AUKŲ TERMINALAS BERNARDINUOSE

Bernardinuose neseniai įrengtas aukojimo terminalas. Nuo šiol bažnyčios reikmėms galima paaukoti ir skaitmeniniu būdu, naudojant elektroninę kortelę, išmanųjį telefoną. Terminalą rasite įėjė į bažnyčią ant aukų dėžės.

PARAPIJOS LAIKRAŠTĖLIS

Mūsų parapijos laikraštėlis išeina „atostogų“.
Linkime visiems gero poilsio. Susitiksimė rugsėjo mėnesį.
Šviesių Jums vasaros dienų su Jėzumi!

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13.00–17.00 val., V 9.00–12.00 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 9.00–11.00, 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Andrius Nenėnas

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

BERNARDINAI

Nr. 892 (24) ŠVČ. KRISTAUS KŪNAS IR KRAUJAS + DEVINTINĖS 2023 birželio 11 d.

*Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus, – sako
Viešpats; – kas valgys šią duoną – gyvens per amžius.*

Jn 6, 51

EVANGELIJA (Jn 20, 19–23)

Anuo metu Jėzus pasakė žydų miniai:

„Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną – gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę.“

Tuomet žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?“ O Jėzus jiems kalbėjo:

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo,

neturėsite savyje gyvybės! Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutinįją dieną. Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame. Kaip mane yra siuntęs gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane. Štai duona, nužengusi iš dangaus! Ji ne tokia, kokią protėviai valgė ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius.“

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

DEVINTINIŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Išt 8, 2–3. 14b–16a: *Maitino tave maistu, kurio nei tu nežinotai, nei tavo protėviai*

Ps 147. P.: *Šlovink, Jeruzale, Viešpatį.*

1 Kor 10, 16–17: *Jei viena duona, tai ir mes daugelis esame vienas kūnas*

Jn 6, 51–58: *† Mano kūnas yra tikras valgis, ir mano kraujas yra tikras gėrimas*

„Ir žodis tapo kūnu“. Šie žodžiai tapo tiesa Betliejaus tvartelyje. Tačiau jie išsipildė dar ir kita forma: „Kas

valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą“ (Jn 6, 54). Išganytojas žino, kad esame ir liksime tik žmonės, kasdien kovojantys su savo silpnybėmis, todėl jis dievišku būdu iš tikrųjų ateina padėti mūsų žmogiškumui. „Štai gyvoji duona, nužengusi iš dangaus“ (plg. Jn 6, 51). Tas, kuriam ta duona tampa kasdieniu maistu, kasdien patiria Kalėdų slėpinio išsipildymą, Žodžio išsikūnijimą.

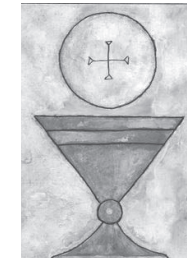
Tai iš tiesų yra tikriausias kelias, – kad galėtume nuolat išlaikyti vienybę su Dievu, su kiekviena diena vis tvirtiau ir giliau įaugti į mistinį Kristaus kūną. Žinau, kad daugeliui tai atrodo pernelyg radikalus reikalavimas. Praktiškai daugeliui pradedančiųjų tai reiškia viso gyvenimo pertvarkymą, tiek išorinio, tiek vidinio. Bet taip ir turi būti! Sukurti gyvenime erdvės eucharistiniam Išganytojui, kad Jis mūsų gyvenimą perkeistų į savąjį: argi tai per

didelis reikalavimas? Argi iš tiesų negalime paskirti vienos ryto valandėlės, kurią, užuot blaškęsi susikauptume, užuot švaistę jėgas, sukauptume jų tinkamai nugyventi dieną? Tačiau, aišku, vienos valandos neužtenka. Reikia taip gyventi, kad vis galėtum sugrįžti prie maldos. Nebegalima ištižti, kad ir retkarčiais. Negalima išvengti vertinimo tų, su kuriais kasdien susiduri. Net jei ir nė žodis nepratariamas, gali nujauti kitų požiūrį į tave. Tuomet bandai prisitaikyti prie savo aplinkos, o jei tai nepavyksta, buvimas kartu virsta kančia. Taip yra ir kasdien bendraujant su Išganytoju. Vis labiau įstengi pajusti, kas Jam patinka, kas nepatinka. Jeigu iki šiol buvai daugmaž patenkintas savimi, dabar tai pasikeis. Surasi daug to, kas yra bloga, ir sieksi, kiek tik jėgos leis, tai pakeisti. Atrasi ir tokių dalykų, kurie nebus nei gražūs, nei geri, tačiau juos bus labai sunku pakeisti. Taip pamažu tapsi labai mažas ir nusižeminęs, kantriai ir atleidžiai žiūrintis į krislį kito akyje, nes turėsi rūpestį pašalinti rąstą iš savosios.

Šv. Kryžiaus Teresė Benedikta
(Edita Štein), †1942

Pranciškus: Eucharistija yra atminties sakramentas

„Atsimink“, sako Dievo žodis kiekvienam iš mūsų. Atsiminti tikėjimui yra tai, kas vanduo augalui. Be atminties tikėjimas negali augti. Atmintis yra svarbi, nes leidžia likti meilėje, nešiotis meilę širdyje, nepamiršti, jog esame mylimi.

Ir vis dėlto šiandien šis mums Viešpaties duotas unikalus sugebėjimas yra nusilpęs. Kasdieniame skubėjime jaučiamės užversti įvykiais ir žmonėmis. Ieškodami naujienų paskubomis verčiame puslapius, tačiau jie nepalieka atsiminimų. Taip, deginant atsiminimus ir liekant akimirkoje, rizikuojama likti paviršiuje, vienam kitą keičiančių dalykų sraute, be gylio, be pločio, kuris mums primintų kas esame ir kur einame. Išorinis gyvenimas tampa fragmentuotas, o vidinis sustingęs.

Eucharistijoje Viešpats, „gyvoji duona“, yra nuolankus maistas, kuris gydo mūsų atmintį, sergančią skubėjimu. Eucharistija primena Dievo meilę mums ir tai, kad Dievas yra mūsų stiprybė ir mūsų atrama. Eucharistinis priminimas – ne abstraktus, ne žodinis – mums yra gyvas ir guodžiantis Dievo meilės ženklas. Eucharistijoje sudėti Jėzaus žodžiai ir veiksmai, jo Velykų skonis, jo Dvasios kvapas. Ją

priimant į širdį įsispaudžia tikrumas, kad esame jo mylimi.

Eucharistijos mumyse lipdoma atmintis yra dėkinga, nes atpažinome save kaip mylimus ir Tėvo pamaitintus vaikus. Tai išlaisvinanti atmintis, nes Jėzaus meilė yra atlaidi, gydanti praeities žaizdas, išvertų ir gautų nuoskaudų atsiminimą. Tai kantri ir

drąsinanti atmintis, nes žinome, kad priešškumuose Jėzaus Dvasia išlieka su mumis, kad Viešpats su mumis ir sunkiausiam kelyje.

Eucharistija taip pat primena, kad nesame atskiri, bet esame kartu kaip kūnas. Jėzus mus sukvečia, kad kartu jį priimtume ir dalintumėmės. Eucharistija nėra sakramentas „tik man“, bet mums, Dievo tautai. Dėlto Eucharistija yra ir vienybės sakramentas, vienybė yra Eucharistijos šerdyje, ji gydo ambiciją užvaldyti kitus, pasiimti viską sau, skleisti nesantaiką ir kritiką. Eucharistija moko džiaugtis, mylėti be varžybų, pavydo ir apkalbų.

„Dalyvaudami Eucharistijoje šloviname ir dėkojame Viešpačiui už šią aukščiausią dovaną: gyvąją savo meilės atmintį, kuri iš mūsų lipdo vieną kūną ir veda vienybėn“.

Popiežius Pranciškus

ŠVENČIAUSIOJO KRISTAUS KŪNO IR KRAUJO IŠKILMĖ VILNIUJE

Birželio 11 d. 12.30 val. Iškilmingos šv. Mišios Vilniaus Arkikatedroje.

Šv. Mišias aukos Arkivyskupas Gintaras Grušas

13.30 val. Eucharistinė procesija, Arkikatedra – Aušros Vartai

15 val. Malda prie Aušros Vartų gailėstingumo Motinos koplyčios

KONKURSO „GARBĖ VISAGALIUI“ LAUREATŲ KONCERTAS

Birželio 11 d., sekmadienį, 18.30 val. Vilniaus šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčioje vyks III-ojo krikščioniškos sakralinės muzikos konkurso „Garbė Visagaliui“ laureatų koncertas. Koncerte skambės įvairių amžių krikščioniškos giesmės.

Konkurso organizatoriai – VŠĮ „Muzikos karalystė“ bei Šv. Pranciškaus ir šv. Bernardino vienuolynas.